

**DE SAMVIRKENDE
INVALIDEORGANISATIONER**

Underbilag i.

København, den 8. januar 1953.

Forfatningskommissionen,
Statsministeriet, Christiansborg, K.

Af dagspressens referater af forfatningskommissionens afsluttende møde fremgår, at man i lovforslaget har indføjet en passus om, at det „til fremme af almenvellet bør tilstræbes, at enhver arbejdsduelig borger sikres arbejde på vilkår, der betrygger hans tilværelse“.

10. december 1948 udtrykte De forenede Nationers generalforsamling den samme tanke således: „Enhver har ret til arbejde, til frit valg af beskæftigelse, til retfærdige og gunstige arbejdsvilkår og til beskyttelse imod arbejdsløshed.“

Forfatningskommissionens formulering betyder altså i forhold til De forenede Nationers en begrænsning, idet man ikke siger „enhver“, men „enhver arbejdsduelig“ bør sikres arbejde. Hvem er arbejdsduelig, den, der har 100 pct., 70 pct. eller 30 pct. erhvervsevne i behold?

Vi må alle have ret til arbejde i overensstemmelse med vore evner og anlæg. Man kan desværre miste evnen til at arbejde, men bør aldrig kunne miste retten dertil. Inden for De samvirkende Invalideorganisationer frygter vi, at den pågældende passus i stedet for at lette os adgangen til erhvervslivet meget vel kan anvendes til at spærre den.

Vi tillader os derfor at forespørge, om ikke forfatningskommissionen vil foranledige, at den pågældende passus formuleres om, så den kommer til at svare til De forenede Nationers „menneskerettighedernes erklæring“.

For de samvirkende Invalideorganisationer:

Deres ærbødige

H. C. Seierup.